

[Holstein.]

det til at tro, at det bedste Forsvar er at være forsvarsløs, at denne desværre alt for vellykkede Daad en Dag vilde gøre den højtærede Ministers Navn herostratisk berømt i vor Historie, at en dansk Historiker i Fremtiden næppe vil kunne finde et mere fængslende og ejendommeligt Emne for en Doktordisputats end de Radikales Militærpolitik før Verdenskrigen, under Verdenskrigen og efter Verdenskrigen og, føjer jeg nu til: med den næste Verdenskrig i Sigte som en nærliggende Mulighed. Maaske agter den højtærede Regering at forsøge at bilde sig selv og Befolkningen ind, at alt er roligt i de Herrers militærpolitiske Schipkapas, at alt er i de bedste og sikreste Hænder i en fredhellig lille Eventyrverden, og at den danske Borger trygt kan lægge sig til at slumre videre paa Ligegyldighedens bløde Hovedpude.

Den højtærede Statsminister har nu Lejlighed til at udtale sig om, hvad han, med en uantagelig Begrundelse, har ladet uomtalt i Trontalen; men hvad enten den højtærede Regering aabenbarer, at den ingen Tanker har, eller den forsøger at skjule sine Tanker for Befolkningen, vil jeg straks med det samme sige, at der er en voksende Opinion i Landet, som mener, at nu er Bøgeret fuldt, og som ikke er til Sinds at lade den højtærede Regering vedblive uanfægtet at spille Hasard med den danske Stats og det danske Folks Livsinteresser, som ikke vil lade de Mænd, hvis Folkeforbunds- og Militærpolitik ligger i Ruiner, uimodsagt vedblive at illusionere Befolkningen med falske Forestillinger og falske politiske Foregivender for at afstive deres egen personlige og partipolitiske, haardt medtagne Prestige.

Statsministeren (Stauning): Den fremsatte Forespørgsel maa jeg besvare med Nej. Ministeriet finder ikke Anledning til at foreslaa nogen Ændring i de militære Love i Øjeblikket. Saafremt Forholdene maatte paakalde Foranstaltninger, vil saadanne naturligvis blive behandlet, men det findes lidet betimeligt at proklamere saadanne paa Forhaand. I øvrigt skal jeg henvise til det Svar, jeg allerede under Finanslovdebatten har givet til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller; det findes Sp. 204.

Forespørgeren (Holstein): Da Sveriges konservative Udenrigsminister, Professor Trygger, i 1930 ud fra svenske Ståtsinteresser advarende beklagede den danske socialradikale Regerings isolerede Nedrust-

ningsplaner og i den Anledning lod den her-værende, desværre alt for tidligt bortgangne svenske Gesandt rette en stillfærdig Underhaandsforespørgsel til Udenrigsministeren, da blev der stor Forargelse og Opstandelse i de *veltænkende* Politikeres Lejr baade her og i Stockholm. I den svenske Rigsdag blev Udenrigsminister Trygger interPELLERET af den socialradikale Opposition og krævet til Regnskab for sin Formastelighed; i Danmark var man i Regeringskredse pinligt berørt og pikeret over denne saakaldte *Indblanding*, tilmed, som man syntes, ganske ubetimelige Indblanding, i et venskabeligt sindet Nabolands rent indre Anliggender. De svenske Tilkendegivelser af Villighed til med Danmark at drøfte fælles Neutralitets- og militærpolitiske Interesser vendte derfor Ministeriet Stauning-Munch det døde Øre og en kold Skulder til. Hvad Udenrigsminister Trygger havde tilladt sig at sige om Danmarks og Sveriges fælles militære Vilkaar og Berøringspunkter, havde i øvrigt i General Åkermanns Forsvarsbetænkning, som offentliggjordes i Maj 1930, faaet en særlig klar Belysning og indgaaende Omtale, men heller ikke denne Betænkning fandt Bifald eller Naade i danske Regeringskredse. At Danmark og dets Farvande rummer de strategisk betydningsfuldeste Punkter ved Indgangene til Nordeuropas Middelhav og paa Tysklands Nordflanke, og at denne Kendsgerning ikke blot har Betydning for danske, men ogsaa for svenske Interesser, at Sundet rummer nogle af Danmarks og Sveriges økonomisk og militært vigtigste og saarbareste Punkter, at dette Sund er saa smalt, at vi artilleristisk set kan række hinanden Haanden over det, at det kan beherskes effektivt fra Stevns til Falsterbo, fra Stevns til Amager og fra Amager til Malmø saavel som paa hele Strækningen fra København til Helsingør og fra Malmø til Helsingborg, for ikke at tale om den kystlangs Bestrygning fra Middgrund- og Saltholmsflak-Porterne, at Øresund er den hurtigste og bekvemteste Vej til Østersøen og under Krigsforhold mellem Atlanterhavs- og Østersømagter den eneste mulige og brugelige Vej baade for neutrale og for de krigsførendes i Forhold til de neutrale inoffensive Skibsfart, at denne Skibsfart, som i Krigsaarene var standset i Lille Bælt og Store Bælt saavel som i Sundet paa dansk Side, foregik uhindret paa svensk Side, at Danmark imødekom Tysklands Opfordring til Afspærring i Sundet og Bælterne, og at Sverige afslog denne for Flinterændens Vedkommende, at Sundet efter al Sandsynlighed ikke vil faa mindre,